

Co kryje Klasztor Muzeum Czartoryskich?

2023-06-20

Muzeum Książąt Czartoryskich zaprasza do Klasztorka. Nowa ekspozycja odsłania przed widzami to, co znalazło się poza współczesnym kanonem muzealnictwa, a co, w przeciwieństwie do innych tego rodzaju europejskich zbiorów, przetrwało do dziś, nadając kolekcji Czartoryskich unikatowy charakter. Uroczyste otwarcie wystawy, stanowiącej ostatnią część kompleksu Muzeum Książąt Czartoryskich, odbyło się 12 czerwca.

W rozrachunku z przeszłością i zbiorami swej babki Izabeli, książę Władysław Czartoryski wyeliminował z ekspozycji krakowskiej niektóre z puławskich „pamiątek”. Wraz z kopiami, falszyfikatami i innymi okrucami przeszłości przetrwały one w głębi muzeum – jakby na dnie szuflady, ujawnione teraz prezentują publiczności niepowtarzalny urok i klimat nieistniejącego już miejsca, a dla uczonych staną się ważnym przedmiotem badań nad dziejami kolekcjonerstwa.

Wnętrza na pierwszym piętrze Klasztorka stanowią najstarszą przestrzeń ekspozycyjną Muzeum Czartoryskich w Krakowie. Przestrzeń tę wykorzystano wówczas na prezentację rzemiosła artystycznego, zbiorów o charakterze historycznym oraz pamiątek puławskich. Do tego charakteru ekspozycji nawiązano ogólnie w 1993 roku, instalując w wyremontowanym Klasztorze wystawę stałą, poświęconą zbiorom Świątyni Sybilli, Domu Gotyckiego, galerię portretów rodzinnych oraz pokaz nielicznych pamiątek z okresu paryskiego Czartoryskich. Obecny projekt również zakłada odwołanie się do pierwotnego zagospodarowania historycznych wnętrz, w niewielkim zakresie wykorzystując – na prawach cytatu – dawne rozwiązania ekspozycyjne (sale Zbrojowni, Masztarni i Szabelni), ale jednocześnie wprowadzając nieeksponowane dotąd dzieła i odmienne wątki.

Dzięki rewitalizacji pierwotnego, XIX-wiecznego etalazu ekspozycyjnego, Klasztor staje się swoistym rezerwatem muzealnictwa. Ekspozycja obrazów oraz starannie dobranych, niekiedy dziwnych, nierzadko – urzekająco pięknych przedmiotów umożliwia ich odbiór zmysłowy i emocjonalny, zaś zabytkowe wnętrza i meble generują niepowtarzalny klimat. Wystawa łączy dwa wątki: pierwszy uzupełnia narrację historyczną (rozpoczętą w pałacu) o okres napoleoński, czasy powstania listopadowego i Wielkiej Emigracji, kulminując w centralnie usytuowanym XIX-wiecznym „salonie” paryskim i krakowskim, z fortepianem księżnej Marceliny z Radziwiłłów oraz jej zbiorem pamiątek po Chopinie. Drugi prezentuje atrakcyjne memorabilia ze zbiorów puławskich, będące swego rodzaju galerią osobistości trwale zapisanych w dziejach i kulturze Europy oraz świata. Tu – obok innych cennych precjozów – znajdzie się m.in. krzesło Szekspira.

Niektóre eksponowane przedmioty dla współczesnego widza milczące lub niekiedy wręcz śmieszne (jak np. suchar cesarza Napoleona I czy, zaginiona zresztą, trawka z miejsca, gdzie była Troja), domagają się nowej interpretacji. Tak rozumiana wystawa jest refleksją nad „mową rzeczy” w historii i współczesności muzealnictwa. Zgromadzone przedmioty stają się zwierciadłem, w którym odbija się nie tylko nasza kultura, ale i ogólnoludzka kondycja.

**Magiczny
Kraków**

Więcej informacji na stronach internetowych mnk.pl.